

[Alfred Jensen.]

strengelse og vel også med skade på legemet kan præstere. Derfor ønsker jeg også ved denne lejlighed at rejse spørgsmålet om aldersgrænsen. Det var et misgreb, at vi ændrede aldersgrænsen fra 60 til 65 år i folkeforsikringsloven umiddelbart efter anden verdenskrig, og det var vi faktisk mange der var enige om her i tinget, men det er da ikke bedre, når man ved overgang til folkepensionen springer op til 67 år. Jeg ønsker her at fremføre den kritik, som denne forhøjede aldersgrænse giver anledning til ude omkring hos befolkningen. Jeg har den opfattelse, at vi før eller siden bliver nødt til at se på dette spørgsmål. Hvis jeg ikke husker meget fejl, var finansministeren også på et møde i Århus så elskværdig at udtale, at man måske nok blev nødt til at se på denne aldersgrænse, vi var måske kommet for højt op. Jeg har referatet fra Demokraten, jeg har det ikke ved hånden. Det ligger ganske vist mere end et år tilbage, men udtalelsen bliver ikke mindre rigtig af den grund, og jeg opfordrer til, at man overvejer den aldersgrænse og foretager det elastiske tilbagetog, som er nødvendigt.

Finansministeren (Kampmann): Det er helt rart, når samtlige partier i folketinget tilslutter sig gennemførelsen af to lovforslag, som tilfældet har været i dag. Nu skyldes det måske nok, at det ene forslag om ændringer i lønninger og pensioner m. v. indeholder ret små ændringer af teknisk karakter, og at det andet forslag, om de ældre pensionister, er behandlet i et udvalg, hvor partierne har været repræsenteret sammen med centralorganisationerne og pensionistorganisationerne. Jeg er alligevel taknemlig for, at det kan lykkes at gennemføre denne lovgivning vedrørende de ældre pensionister i enighed. Der har jo før, når disse forhold skulle rettes, været en del diskussion, som jeg håber vi kan undgå denne gang, og det takker jeg alle dem for, som har deltaget i bestræbelserne for at nå denne enighed.

Vedrørende forslaget om ændringer i lønningsloven faldt der kun en enkelt bemærkning fra det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der mente, at tjenestetiden for statens tjenestemænd allerede burde have været rettet. Jeg kan ikke have noget imod, at

det ærede medlem har den opfattelse; jeg gør bare opmærksom på, at de organisationer, der repræsenterer tjenestemændene, altså ikke havde den opfattelse. Det kunne være, at tjenestemændene trods alt hellere følger deres organisation end det ærede medlem. Derimod blev der truffet en aftale, samtidig med at lønningskommissionen afgav sin betænkning, om, at spørgsmålet skulle behandles i det tjenestetidsudvalg, som det ærede medlem nævnte, og det blev fastsat, at dette udvalg skulle gøre sit arbejde så betids færdigt, at eventuelle lovændringer, der skulle gennemføres på grundlag af udvalgets arbejde, skulle kunne træde i kraft senest 1. april 1961. Det er det, som man har aftalt, og jeg har ikke hørt fra tjenestemandsside i øvrigt, at man er utilfreds med denne aftale. Udvalget er også i god gang med sit arbejde.

Det kan måske undre noget, at der ikke er sagt så meget om lovforslaget vedrørende de ældre pensionister, da det er et stort problem for de ældre pensionister og også af ret betydelig økonomisk rækkevidde for staten. Hvad det sidste angår, har man nået at gennemføre bestemmelserne med en lille merudgift på omkring 4 mill. kr. Det, der har været den store vanskelighed, er, at man har korrigeret lønningerne, og så havde måske en række pensionister ment, at deres pension også skulle korrigeres, men en af årsagerne til, at man har korrigeret lønnings- og pensionssystemet fremover, er netop, at der på en række punkter vel kunne siges at være noget at rette, idet pensionen i en række tilfælde efterhånden udgjorde en noget for høj procent af den samlede løn, og derfor må man, når man ændrer lønningssystemet, prøve at holde pensionerne nogenlunde fast.

Det er det principielle, men derudover har vi taget det særlige hensyn, som jeg synes også er særdeles rimeligt, at vi passer på, at ingen af de ældre pensionister får mindre. Endelig har man fået indarbejdet folkepensionens mindstebeløb på en sådan måde, at der de steder — det var det ærede medlem hr. Baagø, der var inde på det — hvor man kunne sige der havde fundet den største tilbageholdenhed sted, sker en mindre korrektion. Når hertil føjes, at man ændrer pristalsreguleringen, kan man vel sige som i alle gode forlig og kompromiser, at der er